

LLATINISMES I EXPRESSIONS LLATINES.

Accèssit: del verb *accedo* (acostar-se). Va acostar-se. Recompensa que es dóna a qui no obté el premi, però s'acosta a ell. **Ex:** En el concurs de poesia van otorgar un primer premi i dos accèssits.

Etcètera (etc): de la conjunció *et* (i) i l'adjectiu *cetera* (la resta). I les coses restants. **Ex:** En Toni va anar a comprar tot allò necessari per fer la salsa bolonyesa: carn, cebes, tomàtiques, etc.

Ex aequo: de la preposició *ex* (des de) i el substantiu *aequum* (igualtat). Amb igual mèrit, per igual, amb la mateixa puntuació. **Ex:** Els dos corredors van arribar *ex aequo* a la meta.

Grosso modo: de l'adjectiu *grossus* (gran) i el substantiu *modus* (manera). Amb poca precisió, aproximadament, sense molta exactitud. **Ex:** M'ha explicat el que va passar ahir *grosso modo*.

Modus vivendi: del substantiu *modus* (manera) i el verb *uiuo* (viure). Manera de viure, mitjà de viure. **Ex:** A sa mare no li agrada la seva feina, però és el seu únic *modus vivendi*.

Numerus clausus: del substantiu *numerus* (nombre) i l'adjectiu *clausus* (tancat). Nombre tancat, nombre limitat de places establert per un organisme, habitualment de caràcter docent. **Ex:** Hi ha *numerus clausus* en l'especialitat de medicina.

Peccata minuta: del substantiu *peccatum* (falta, error) i l'adjectiu *minutum* (petit). Error o falta de poca importància. **Ex:** No és necessari xerrar-ne més, ho podem considerar *peccata minuta*.

Rara avis: de l'adjectiu *rarus* (rar, excepcional) i el substantiu *avis* (au). Es diu de qualsevol persona o espècie peculiar, poc freqüent, insòlita. Cosa estranya, difícil de trobar. **Ex:** En el món de l'esport, està considerat una *rara avis* del ciclisme.

Ultimàtum: de l'adjectiu *ultimus* (darrer). Últim avís, últim termini. Condicions i exigències últimes, la no acceptació de les quals pot provocar un enfrontament. **Ex:** L'ONU va donar un ultimàtum de 48 hores a les guerrilles perquè aturassin l'atac.

Vox populi: del substantiu *vox* (veu) i el substantiu *populus* (poble), la veu del poble. Significa cosa coneguda o dita per tothom, rumor popular. **Ex:** És *vox populi* que ell ha tornat amb la seva dona.

ACTIVITAT.

I. Omple els buits amb una de les expressions llatines anteriors i explica'n el seu significat.

- La policia va donar un _____ als segrestadors perquè es rendissin.
- El jurat no va donar cap primer premi, però sí un _____.
- Fer classes de llatí és ara per ara el meu únic _____.
- No sé si podré fer la carrera de farmàcia, perquè han posat _____.
- Cap progrés en les negociacions a cinc dies de vèncer l'_____ de l'ONU.
- El seu _____ s'adapta totalment al seu context: compleix la seva jornada laboral i quan acaba sol anar una estona a alguna associació cultural, on fan tertúlia.
- El jurat atorgà el primer premi _____ als dos participants de la segona fila.
- La _____ diu que el ministre dimitirà.
- No et preocupis, el que ha passat és _____, no té importància.
- Tothom el veu com la _____ de l'institut.
- L'acord es pot resumir, _____, en quatre punts essencials.

